

Önce her yıl olduğu gibi protokol konuşmaları, insan seli arasında sessiz bir su gibi akıp geçti. Ardından, yine her yıl olduğu gibi meraklı gözler, meraklı ruhlar, meraklı eller, meraklı insan sevgisi şiirlerin, masalların, aşkların, sevinçlerin arasına karışma için kocaman dalgalar halinde kitaba ulaşmanın doruğunu yaşadılar.

Çocuklar, Alice Harikalar Diyarı'na girerken bir ağaç kovuğundan, gözlerindeki ışıltıyı bir değerine heyecanla taşıyor, girdikleri ağaç kovuğu, tozlu tozsuz sayfaları, irili ufaklı puntoların sesleri arasında hayallerine ulaştırıyordu düşlerini.

Yazarlar, kimilerinin ellerinde çantaları, içinde kırık kanatları, bölük pörçük hayatlarıyla kendilerine ayrılan standların yolunu çoktan almışlar, kimileriye kendi yarattıkları cam fanuslar içinde dev aynalarının yansımada, kibirli elleri ve gözleriyle kolayca diğerlerinden ayrılıyor, hemencecik ele veriyorlar egolarını.

Sesler sayfalara, sayfalar seslere karışırken, kelimelerin, dizelerin, damıtılan hayatların havada uçtuğu bir göğün özgürlüğünde nefes almanın huzurunu yaşadılar çocuklar ve yaşları çocuk kalpliler.

Birbirini görmek, yakalamak, dokunmak, nefes almak, akşamları birer kadeh demlenmek, birbirlerine sitem etmek, kızmak, şiir okumak ve kur yapmak için birbirlerine bekleyenlerin zamanı gelmiştir.

Ellerinde avuçlarında masallarını biriktirenler, şiirlerini, imgelerini, aşklarını biriktirenler, usulcacık yaklaşırken omuzlarına editörlerin, bir yandan yeni kitapların kokularına ulaşma sevincini yaşadılar.

Görmeliydiniz gözlerindeki ışığı çocukların. Görmeliydiniz ellerindeki bulutsu buğulu kuşlarını çocukların. Körfeze akan martıların sevincini, köşe bucak köşe kapmaca oynayan kedilerin mırıltıları kovalamalarını görmeliydiniz. Sanki her biri, kendi masallarını yeniden yazmaya çalışan masal kuşlarıydılar. Xxx

İzmir'den kent kültürüne bir armağan da Heyamola Yayınları'nın geldi. Kentin 41 semtini, 41 İzmirli yazar kaleme alarak, yaşadıkları, nefes aldıkları semtlere ilişkin anılarını, sevinçlerini, acılarını, aşklarını, bir edebiyatçının enerjisiyle yazdılar.

Projenin manifestosunda da kaleme alındığı gibi;

"Bir kentin tarihini, coğrafyasını, toplumsal hayatını, geçirdiği değişimleri, insan tiplerini, atmosferini, doğal güzelliklerini, unutulmuş değerlerini, yeme içme kültürünü, gecesini gündüzünü, yazını kışını, folklorunu, eğlence hayatını, daha bin türlü özelliğini, herkes kendince görür. Tarihçi başka, coğrafyacı başka, turizmci başka, asker başka, öğretmen bambaşka bir gözle görür ve kendi bakış açısıyla yazmak ister.

Ama bir yazar-edebiyatçı, kendince bir duyarlıkla yaklaşır kentine. Çevresine gönül gözüyle bakar. Kendisini değişik insanların yerine koyar, onların yüreğiyle de hissetmeye çalışır, öylece yazar. Yazar yazdığı zaman, birçok